

[Undervisningsministeren.]

loven, jo er andre Ressourcer. Det ærede Medlem nævnte de 100 000 Kr., der er sikret fra Radiofonien for Teatrets Ydelser som ren Betaling, og de 100 000 Kr. der er god. Udsigt til fra Hovedstadskommunerne, og — som det ærede Medlem rigtigt sagde — i den smukke Form, at disse Penge skal anvendes til at skaffe ubemidlet Ungdom let og billig Adgang til Det kongelige Teater. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard betonedede gentagne Gange, at Forhandlingen om dette Spørgsmaal burde være saglig, og jeg er deri fuldkommen enig med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) holdt en forkortet, fortættet og jeg synes næsten forceret Gentagelse af sin Tale i Fjor, og jeg kan i hvert Fald indskrænke mig til, baade hvad hans Citater af mine tidligere Taler o. s. v. angaar, at henvise til min udførlige Svartale paa hans Tale i Fjor. Min Svartale findes i Folketingstidende for den 24. Marts i Fjor. Der er Svaret paa alt det væsentlige, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) i Aar førte frem.

Jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at hele Tonen i og Formen for denne Tale i Aar var noget mærkværdig, men det vedrører jo ikke i særlig Grad mig. Det var et Medlem af hans eget Parti, det var hans Partis Ordfører ved dette Budget, som han stemplede som Gidsel; desuden stemplede han Foretagendet i Maaløv som et Svindelforetagende, men i dets Komité sidder hans Partis højtærede Formand.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) vilde spille en Rolle med her ved Teatret. Jeg tror ikke, nogen her i dette Ting eller uden for dette er i Tvivl om, hvilken Rolle det ærede Medlem spiller. Jeg synes overhovedet, at det ærede Medlem, der vil optræde paa Venstres Vegne, skulde gaa lidt sagte med Dørene, for den Teaterordning, som Venstre efter at være blevet Regeringsparti skaffede os ved Loven af 1903, og da særlig ved Loven af 1911, hvor man gjorde fornævnte Lov permanent, det var en Ordning, hvorefter Det kongelige Teater faktisk kunde rekvirere fra Finanshovedkassen, hvad der passede det, og det skulde betales. Rekvisitionerne blev ganske vist opført som en Gæld til Statskassen, men en Gæld, der ikke kunde betales og aldrig

blev betalt, en Gæld, der i Aarenes Løb — under Venstres System — voksede til 15 Mill. Kr.

Finansudvalgets Ordfører har under Behandlingen af Budgetterne henstillet til os ikke at omtale Spareudvalget. Jeg vilde heller ikke have gjort det, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Himmelstrup — hvis hele Form og Tone jeg for Resten hørte paa med stor Glæde, hans Anerkendelse af Det kongelige Teater som ikke blot en københavnsk Institution, men som et Landsteater med Kulturværdier, som han udtalte sin Paaskønnelse af og sin Interesse for —, hvis ikke dette ærede Medlem netop havde nævnt Spareudvalget og sagt, at paa et Tidspunkt, hvor alle Partiers Repræsentanter i Spareudvalget var med til at stille Forslag om betydelige Besparelser, gaar det ikke at fortsætte med en saadan Bevilling til Stats-teatret.

Jeg maa nødvendigvis udtrykke min Forbavselse over, at Venstre nu i dette Øjeblik, hvor vi afventer Kommissionens Betænkning, vil gribe ind, idet Spareudvalget, som netop bestaar af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) og to andre Venstre-mænd, de Herrer Elgaard, er det vist, og Arnth Jensen, udtrykkeligt skriver i Spareudvalgets Betænkning, at da en særlig Kommission for Tiden overvejer Det kongelige Teaters Forhold, har Spareudvalget ikke overvejet Muligheden for Besparelser paa dette Omraade. Altsaa, med den Begrundelse, at der sidder en Kommission, vil det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) og hans to Partifæller ikke stille noget Ændringsforslag — det sagde det ærede Medlem for 14 Dage siden som Medlem af Spareudvalget, og nu kommer det ærede Medlem her som Medlem af Finansudvalget og gør det samme, som han som Medlem af Spareudvalget sagde, at han ikke vilde gøre. Dette maa jeg fremhæve, og jeg kan naturligvis ikke gaa ind paa et Ændringsforslag, der faktisk — det giver jeg flere ærede Talere Ret i — lader Det kongelige Teater forsvinde som Statsinstitution, men vel at mærke kun for et Tidsrum af et Aar, thi der sidder efter hele Rigsdagens Vilje en Kommission, som eventuelt skal udarbejde Forslag til en varig Ordning. Man skulde altsaa gaa den besynderlige Vej at skabe et Tomrum for et Aar, hvor i hvert Fald de $\frac{3}{4}$ af Teatret for-